

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 1326/05
01.12.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Слободана Дражића, председника већа, Јелене Боровац, Власте Јовановић, мр Љубице Јеремић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА, ББ и ВВ, чији је пуномоћник ГГ, адвокат, против тужених ДД и ЋЋ, чији је посебни старалац ЕЕ, адвокат, а пуномоћник ЖЖ, адвокат, ради чинидбе и успоставе пређашњег стања, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Округног суда у Панчеву број Гж. 2320/04 од 11. новембра 2004. године, седници одржаној 1. децембра 2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужених изјављена против пресуде Округног суда у Панчеву број Гж. 2320/04 од 11. новембра 2004. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Ковачици број П. 219/01 од 23. октобра 2003. године, тужени су обавезани да о свом трошку поставе лимену опшивку на плочи свог грађевинског објекта који се граничи са стамбеном зградом тужилац у ЗЗ, у целој дужини плоче ходника и олук који ће обезбедити одвод воде са плоче грађевинског објекта тужених у двориште тужених, те да о свом трошку изврше обијање иструлелог малтера са плафона и зидова оштећених влагом у стамбеним просторијама тужилаца, поново омалтеришу зидове и окрече зидове просторије, у циљу успоставе пређашњег стања, у року од 15 дана, док се у противном тужиоци овлашћују да о трошку тужених изврше наведене радове, а тужени се обавезују да у депозит Општинског суда у Ковачици уплате износ од 33.200,97 динара, ради покрића трошкова извођења радова на успостави пређашњег стања, те да тужиоцима накнаде трошкове парничног поступка у износу од 16.150,00 динара.

Пресудом Округног суда у Панчеву број Гж. 2320/04 од 11. новембра 2004. године, жалба тужених је одбијена као неоснована и потврђена пресуда Општинског суда у Ковачици број П. 219/01 од 23. октобра 2003. године.

Против наведене пресуде другостепеног суда, ревизију су благовремено изјавили тужени, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 386. савезног ЗПП, у вези члана 491. став 4. републичког ЗПП ("Сл.гласник РС", бр. 125/04), те је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда из члана 354. став 2. тачка 11. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Неосновано је указивање ревидента на битну повреду из члана 354. став 2. тачка 8. ЗПП, да незаконитим поступањем, односно пропуштањем достављања туженима није дата могућност да расправљају пред судом. Туженом ДД је решењем надлежног Центра за социјални рад ИИ постављен посебни старалац – ЕЕ, адвокат, са правом и дужношћу да штићеника заступа до правноснажног окончања парнице пред Општинским судом у Ковачици број П. 219/01. Решењем истог центра број ИИ, туженој ЋЋ је постављен посебни старалац, такође ЕЕ, адвокат, са правом и дужношћу да штићеника заступа до првонасног окончања парнице пред Општинским судом у Ковачици под бројем П. 219/01.

Поред тога, тужени су имали и пуномоћника у овој парници, ЖЖ, адвоката. Према томе, у конкретном случају није учињена битна повреда на коју ревиденти указују, јер је њима обезбеђена могућност расправљања пред судом, преко посебног стараоца, а касније и преко пуномоћника.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци су сувласници и судржаоци непокретности – стамбене зграде у ЗЗ, која се налази на међи плаца уз плац тужених. На плацу тужених, према плацу тужилаца, започета је градња улаза, те се целом дужином наслања на зид стамбеног објекта и шупе тужилаца. Овај улаз је покривен бетонском плочом, без подигнутог крова. На удаљености 1,5 до 2 м гледајући са улице, дошло је до оштећења на привременом холкеру од наливеног бетона тужених, због чега се вода са бетона плоче слива према зиду стамбеног објекта тужилаца. Због тога је дошло до продирања влаге у зид стамбеног објекта тужилаца, као и до оштећења малтера на делу плафона и зида објекта тужилаца. Поред тога, на крају објекта тужених пад на плочи тужених је изведен према дворишту тужилаца, што доводи до сливања воде у двориште тужилаца, а одатле у подрумске просторије. У поступку вештачења је утврђено које би радове требало извести да би се отклонила настала штета, да би се спречило даље оштећење објекта тужилаца, а утврђено је и колика је вредност радова које би требало извести.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови усвојили тужбени захтев, уз разлоге које у целини прихвата и Врховни суд, па нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Одредбом члана 3. став 2. Закона о основама својинско-правних односа, прописано је да је свако дужан да се уздржава од повреде права својине другог лица. Уколико, међутим, треће лице неосновано узнемирава власника, он може тужбом захтевати да то узнемиравање престане, према одредби члана 42. став 1. истог закона. Уколико је узнемиравањем проузрокована штета, власник има право да захтева и накнаду штете по општим правилима о накнади штете – Закону о облигационим односима (члан 154, 156, 158. и 185.).

У конкретном случају су тужени извођењем радова на свом објекту причинили штету на објекту тужилаца, због чега су били испуњени услови из наведених одредаба закона да се извођењем одређених радова, наведених изреком пресуде првостепеног суда, обавезу да насталу штету отклоне, односно спрече даље узнемиравање тужилаца доношењем нове штете на њиховом објекту. Усвајањем алтернативног тужбеног захтева за уплату одређеног новчаног износа, ради покрића трошкова извођења радова на успостави претходног стања, заштићено је право тужилаца у случају да тужени не приступе извођењу радова на које су обавезани.

Већим делом навода ревизије напада се утврђено чињенично стање, што није дозвољено у поступку по ревизији у смислу одредбе члана 385. став 3. ЗПП.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци, на основу члана 393. савезног ЗПП, у вези члана 491. став 4. републичког ЗПП.

Председник већа

судија,

Слободан Дражић, с.р.

За тачност отправка

зж